

denne Særstilling? Jeg har lagt Mærke til, gennem Avispolemikken i de senere Dage, at de militære er ret ømfindlige, naar deres Forhold bringes paa Tale, blandt andet her i Rigsdagen. Jeg skal nok tage mig i Agt for at sige noget ondt om dem, men ved at stille dem udenfor de almindelige Regler paa et Omraade som dette, gør man dem til en særlig Klasse, som staar noget under de almindelige Borgere. De har ikke samme Indflydelse paa de kommunale Anliggender som de øvrige Borgere, har ikke Ret til samme Grad at tale med om, beskæftige sig med og interessere sig for disse Ting. De kommer paa en vis Maade til at indtage en Pariastilling i Sammenligning med de øvrige Samfundsborgere. Derfor mener jeg, at de har et moralsk Krav paa at blive stillet paa lige Fod med os andre og betale samme Skat som vi. Det er det Synspunkt, man maa anlægge, forekommer det mig. Derfor er jeg meget forundret over, at der ikke i Militæretaten, i hvilken det har vist sig, at der er adskillige vel skrivende Borgere, er en eller anden, som i Pressen har taget til Orde for en hurtig Gennemførelse af dette Lovforslag, som vilde stille dem paa lige Fod med Landets øvrige Borgere. Det er et af de Synspunkter, jeg har anlagt, og jeg synes, som sagt, at Princippet i Lovforslaget — det er ikke underkendt fra nogen Side —, at man skulde komme til en Ordning, hvorved alle blev ligestillede, hvor alle ydede efter Evne og nød efter Behov, er det, som bør lægges til Grund for Lovgivningen paa det her omhandlede Omraade. Jeg beklager, om Lovforslaget ikke skulde blive gennemført, men jeg haaber i alt Fald, at den Tid ikke maa være fjern, da man finder paa en Ordning, som kan gennemføres, og jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at de Lønsatser, der er Tale om for de paagældende Etater, ikke berettiger til, at der skal tages større Hensyn til dem og gives dem større finansiel Lettelse end de øvrige Borgere i dette Land, da de dog stiller Krav til det offentlige paa forskellig Maade. Jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Lange: I Modsætning til de to sidste Talere vil jeg tillade mig at rette en Tak til de tre første Talere for deres klare og fyldige Udtalelser. De har derigennem lagt for Dagen, at de ikke vil være med til at øve Uretfærdighed. Skønt jeg sidder som Borger i en By, hvor vi har Mi-

litær, og som jeg ønsker al mulig Skat, vil jeg dog ingen Sinde kunne stemme for et Lovforslag som dette. Den ærede sidste Taler udtalte, at Militæretaterne sikkert selv vilde ønske at blive stillet lige med de øvrige Borgere. Hvis der forelaa Andragende fra samtlige militære Over- og Underbefalingsmænd om, at de ønskede samme Skatteprocent som de øvrige Borgere, kunde et andet Synspunkt gøre sig gældende. Men jeg tvivler om, at et saadant vil fremkomme, specielt fordi det er en absolut Ret, som de har faaet gennem de forelagte og vedtagne Forsvarslove, at de kun skal svare 2 pCt. af den Indtægt, de har gennem deres Løn. Jeg vil sige som den første ærede Taler, at efter min Formening er der kun een Maade, hvorpaa dette Lovforslag kunde gennemføres, og en eneste Maade, hvorpaa jeg nogen Sinde kunde give det min Stemme, nemlig at Staten i hvert enkelt Tilfælde refunderer Kommunen Forskellen mellem Ligningsprocenten og de 2 pCt.; i alle andre Tilfælde vil et Forslag af den Natur blive i allerhøjeste Grad uretfærdigt. Jeg skal lade København med dens lave Skatteprocent ude af Betragtning, men ellers har Købstædernes Ligningsprocent været mellem 11,3 og 5,8. Disse Tal repræsenterer altsaa en Difference af 5,5 pCt. Hvis man vil sige, at vi vil forøge Officerernes og Underofficerernes Løn saa meget, at de ikke kommer til at lide det Tab, som der er Tale om, ved at de faar den samme Skatteprocent, vil det være umuligt, fordi man i hvert enkelt Tilfælde maa give Differencen mellem Lønnen og den Ligningsprocent, som Byerne har. Jeg tænker for øvrigt, at det var Ironi, hvad det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) sagde, thi han tror sikkert ikke paa, at de militæres Ønsker gaar i den af ham nævnte Retning.

Der var for øvrigt Enighed mellem de tre ærede første Talere om Princippet, men Princippet, vi er enige om, er det, at hvis vi skal kunne stemme for Lovforslaget, maa det være Staten, der betaler Forskellen imellem, hvad de militære nu yder, og hvad Kommunens Ligningsprocent nu er. I saa Fald fremkommer der ikke nogen Uretfærdighed mod nogen Kommune eller Befalingsmand. Det eneste rationelle er, at det er Staten, der betaler, fordi vi har vedtaget en Lønningslov af den Art som den, vi har vedtaget.

Rambusch: Inden jeg gaar ind paa mit egentlige Emne, vil jeg gøre nogle korte Bemærkninger til to ærede Medlem-